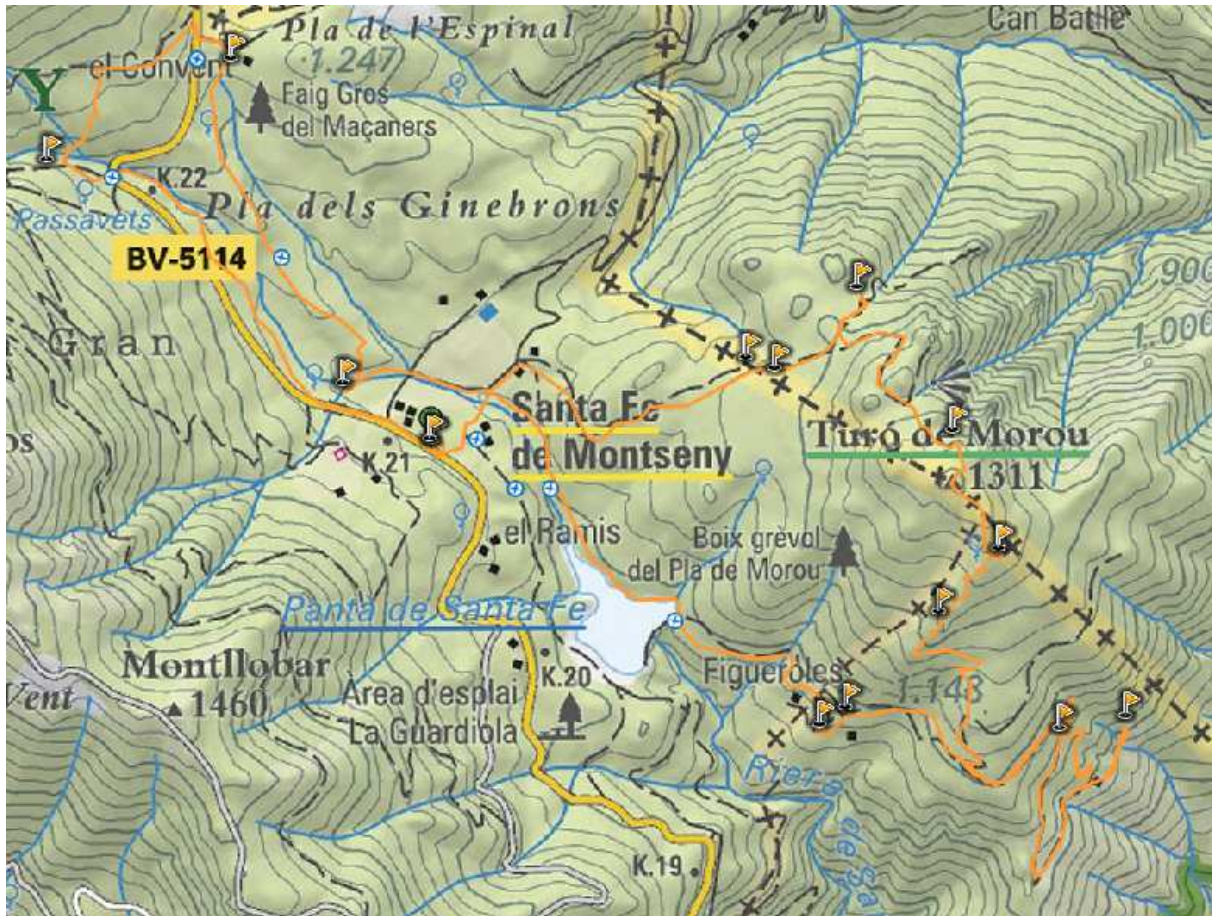

Caminada Montseny 2016

<http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=13327161>

temps horari qm

0:00	9:15	0,0	Can Casades
0:30	9:45	1,5	Ermita , Plà de Mulladius
0:25	10:10		esmorzar (seguir per la variant al turó, amb pou de neu a l'esquerra)
0:30	10:40	1,5	Pou de neu, Esquei i Turó de Morou
0:10	10:50		parada
0:20	11:10	0,7	Mirador, Empedrat de Morou
0:10	11:20		parada
0:15	11:35	0,6	Fageda, camí de Riells
0:20	11:55	0,9	Dreçera, Can font de Corts
0:10	12:05	0,2	Trencall avioneta (caminet de pujada a l'esquerra, amb una fita)
0:10	12:15		parada
0:45	13:00	2,0	Camí font de Baladrell
0:15	13:15	0,9	Embassament
0:30	13:45	1,4	Font del Frare (possibilitat, si s'escau segons horari i gana, de dinar aqui)
0:30	14:15	1,3	Plà de l'Espinal, el Convent
0:20	14:35	0,8	Font de Passavets
0:50	15:25		dinar
0:45	16:10	1,6	Can Casades

Interès de l'itinerari

La vall de Santa Fe és possiblement la més àmplia del Montseny i, sens dubte, una de les més atractives. És, també, la de més humitat i amb una vegetació més exuberant. Aquest itinerari surt del centre de la vall, visita el frondós **Pla de Mulladius**, una àrea planera de granit erosionat, que genera una característica sorra groguenca: el sauló. La vegetació de l'indret està integrada per prats i ginebrons, tot i que més tard arribem a una esponerosa fageda. Després passa per sota de la part oriental de Morou, per sobre mateix de l'Esquei Blanc i d'aquí puja a Morou per baixar pels Empedrats i el pantà de Santa Fe. També podrem gaudir d'un bon nombre de fonts, uns dels elements més singulars del Montseny, on a més a més de la bellesa i varietat de tot el recorregut, podem destacar tres elements concrets:

Can Casades, casa modernista i actual Centre d'Informació del Parc. Al jardí del davant té unes sequoies altíssimes. Capella de Santa Fe, d'origen romànic però molt maltractada, documentada del 1231. Es troba adossada a l'hotel del mateix nom, que té aspecte de castell.

Pantà de Santa Fe, construït entre 1920 i 1935, amb una alçada de 19 m i una base de 14 m, per contenir 899.000 m³ d'aigua i produir energia elèctrica en dos salts d'aigua. Al seu marge esquerre es troba una casa -la Fabriqueta-, antiga centralita elèctrica que produïa electricitat per a l'hostal de Santa Fe. Dóna lloc a un paisatge de postal.

La castanyeda

A l'inici de la ruta, un camí en lleugera pujada ens endinsa en una extensa castanyeda, l'aspecte de la qual pot variar molt segons l'estació de l'any. Des de l'època dels romans, l'home ha plantat aquest arbre per obtenir-ne fusta, i també pels seus fruits: les castanyes. Tradicionalment, al Montseny s'explotava en règim de rebrot: els troncs es tallaven arran de terra per tal que les perxes rebrotessin de la soca. Les perxes es feien servir antigament en la construcció de bocois.

Esquei de Morou

L'esquei de Morou està format per uns blocs de pedres que sobresurten en un contrafort al NE del **turó de Morou** (1.314 m). Tot i que aquest és una mica més alt, es troba cobert de faigs, de manera que la visibilitat és nul·la. En canvi, des de l'esquei podem gaudir d'un panorama extraordinari. Per això per als excursionistes aquest és molt més atractiu que el turó. S'hi puja amb una grimpada fàcil, però aèria. Al cim hi ha un llibre de firmes.

L'empedrat de Morou

En arribar en aquest paisatge obtenim una panoràmica espectacular sobre la vall de Santa Fe, la depressió del Vallès i la serralada Litoral. Obtenint també una il·lustració didàctica de la seqüència de descomposició de la roca, que condueix del granit fins al sauló.

La fageda

L'itinerari ens brinda ara una esplèndida visita a la fageda, formació boscosa que recull els canvis cromàtics estacionals. La primavera arrenca amb els colors tendres que apunten el renéixer de la muntanya. La fauna, com la vegetació, també inicia el cicle vital. L'estiu és d'un verd lluent, i s'omple amb el brunzir dels insectes. La tardor és l'explosió dels grocs, torrats i vermells encesos, i l'aire es tenyeix dels perfums humits de la molsa i els bolets.

L'embassament

Bastit a principis del s.XX per produir energia elèctrica, avui està tan integrat en el paisatge com en la memòria popular, i seria difícil imaginar la vall sense la presència de l'embassament, d'on depenen moltes espècies de fauna.

L'Ermita

Catalogada a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, és el centre històric de la vall i el que li ha donat el nom. Documentada el 1231, al 1270 hi residia un grup d'eremites que s'anomenaven ordre d'ermitans de Santa Fe, però que no va subsistir gaire temps, ja que des del segle XIV la capella es trobà a cura d'un sol ermità, dependent del rector de Fogars de Montclús. La primitiva capella fou engrandida el 1577 i renovada a inicis el 1701. Edifici religiós d'una sola nau amb campanar d'espadanya d'un sol buit, que està lleugerament descentrat respecte de la porta. Sota el campanar hi ha restes d'un rellotge de sol, element molt freqüent a les esglésies del Montseny.

La font de Passavets

Molt ben arranjada, es troba a tocar de la carretera. Es tracta d'un indret molt freqüentat per visitants i excursionistes. A escassa distància, pel camí del turó de l'Home, podem observar encara una poua de neu, excavació que tradicionalment s'utilitzava per mantenir glaçada la neu més enllà de la primavera.

L'avioneta

Després de la masia Can Font de Corts, a uns 200 metres a la nostra esquerra, hi ha les restes d'una avioneta que, des del camí, si es mira cap amunt, es pot veure enmig de l'alzinar; es fàcil pujar uns metres fins arribar-hi. El 27 de març de l'any 2000, l'avioneta es va estavellar i les restes les van deixar, després de l'accident, al mateix lloc.